mei decreuiſti mactandum eſſe hedum.i. perſequentē me peccatorē: vt paululum recrearer: qualis hedus fuit achab helie. Qui dicebat dñe ꝓphetas tuos occiderūt. AM. Uel aliter notatur hic frater vſq; adeo: vt de villa venire dicatur: hoc eſt terrenis operibꝰ occupatꝰ: ignorans q̄ ſunt ſpūs dei: vt deniq; nūq̄ ꝓ ſe vel hedū gratur occiſum: nō eni ꝓ inuidia: ſed ꝓ venia mundi agnus ē imolatꝰ. Inuidus hedū querit: innocens agnū ꝓ ſe deſiderat imolari. Ideo ⁊ ſenior dr̄: eo q̄ cito q̄s ꝑ inuidiam ꝯſeneſcat: iō ⁊ foris ſtat: eo q̄ maliuolētia eū excludat iō chorū ⁊ ſymphoniā audire ñ pōt: hoc ē i nulla theatralis incentiua laſciuie. ſed plebis ꝯcordiā ꝯtinentis q̄ de peccatore ſaluato dulcē leticie ſuauitatē reſultat. Q̄ eniʒ ſibi iuſti videntur indignant q̄n alicui pctm̄ fatēti venia laxat. Quis tu es q̄ dño ꝯtradicas: ne videlicet culpā relaxaret: cū tu cui volueris ignoſcas: ſʒ remittēdis poſt penitentiā debemꝰ fauere peccatis ne dū venie alteriuſ inuidemꝰ ipſi eā nō mereamur a dño nō inuideamꝰ de longinqua regione remeantibus: qꝛ ⁊ nos fuimus in regione longinqua.

CA. XVI.

Dicebat āt ⁊ ad diſcipulos ſuos. Homo quidā erat diues qui habebat villicū ⁊ hic diffamatus ē apud illū: quaſi diſſipaſſet bona illiꝰ. Et vocauit illū ⁊ ait illi. Quid hoc audio de te? redde rationē villicatōis tue. Iā eni nō poteris villicare. Ait autē villicus intra ſe. Quid faciā: quia dominus meus aufert a me villicationē. Fodere nō valeo: mēdicare erubeſco: Scio quid faciā: vt cū amotus fuero a villicatione: recipiant me in domos ſuas. Cōuocatis itaq; ſinglis debitoribꝰ domini ſui: dicebat primo. Quantū debes domino meo? At ille dixit: Centū cados olei. Dixitq; illi: Accipe cautionē tuā: ⁊ ſede cito ⁊ ſcribe quinquaginta: Deide alio dixit. Tu vero quantum debes? Qui ait centū choros tritici. Ait illi: Accipe lr̄as tuas: ⁊ ſcribe. lxxx.

BED. Poſtq̄ murmurantes de penitentiū receptione tribus parabolis ſaluator redarguit: quartam mox quintāq; de elemoſyna danda ⁊ perſimonia ſequenda ſubiungit: quia ⁊ ordo predicandi aptiſſimus eſt: vt poſt penitentiam elemoſyna ſubiungatur. vnde dicitur: Dicebat autē ad diſcipulos ſuos: Homo quidā erat diues q̄ habebat villicū. CHRY. Opinio quedā erronea aggrauata mortalibus auget crimina: minuit bona. Ea vero eſt opinari: q̄ ea quecunq; poſſidemus i vſu vite poſſideamus vt domini: ⁊ ideo etiam opportune ea apprehendimꝰ tanq̄ bona ꝑcipua. Sed contrariū eſt: non eni nos vt domini in vita preſenti collocati ſumus in ꝓpria domo: ſed tanq̄ hoſpites ⁊ aduene quo nolumus ducimur: ⁊ quo tempore non putamus qui nūc locuples eſt in breui fit mendicus. Ergo quicunq; ſis: noueris te eſſe diſpenſatorē alienorū: ⁊ tranſitorij vſus ⁊ breuis tibi iura conceſſa ſunt. Abiecto ergo ab aīa dominij faſtu: ſumas humilitatem ⁊ modeſtiā villici. BED. Uillicus quippe ville gubernator eſt. vnde ⁊ a villa nomen accepit. Yconomus autem tam pecunie q̄ frugum ⁊ omniuʒ que habet dominus diſpenſator eſt. AM. Ex hoc ergo diſcimus nō ipſos eſſe dños: ſed potius villicos alienarū facultatū. THE. Deinde q̄ cum non exercemus diſpenſationem opū ad libitū dñi: ſed ad proprias illecebras: ꝯmiſſis abutimur: criminoſi villici ſumus. vnde ſequitur: Et hic diffamatus eſt apud illum: quaſi diſſipaſſet bona illius. CHR. Interea euulſus a villicatione eripit. Sequit enim: Et vocauit illum: ⁊ ait ei: Quid hoc audio de te? Redde rationem villicationis tue. Jam eni non poteris villicare. Quotidie talia nobis per effectū exclamat dominus: oſtendens nobis fruentem meridiana ſoſpitate: priuſq̄ veſpereſcat exanimem: ⁊ aliū inter prandia expirantem: ⁊ diuerſimode ab hac villicatione diſcedimus. Sed fidelis diſpenſator qui de propria diſpenſatione confidit: deſiderat cum paulo diſſolui: ⁊ eſſe cū chriſto. Is autem cuius ſunt vota terrena: anxiatur i exitu. vnde de hoc villico ſubditur: Ait autem villicus intra ſe: Quid fa. quia domi. meus. au. a me villicationē. fodere nō valeo: mendicare erubeſco. Impotentē eſſe in operare crimen ē vite inertis. Nō enim timeret ſi conſueuiſſet affectare labores. q̄ ſi ſm̄ allegoriam accipiamus parabolaʒ poſt tranſmigrationem hic factaʒ non eſt tempus operandi. Uita preſens habet exercitiuʒ mandatorū: futura vero ſolatiuʒ. Si nihil operatus es hic: fruſtra in futurum curas: ſed nec mēdicando ꝓficies: Huius indicium ſunt virgines fatue: que imprudenter a prudentibus mendicauerunt: ſed reuerſe ſunt vacue. quilibet eniʒ ſui ꝯuerſationē vt tunicam induit: non ē aūt eā exuere nec cābire cum alio. Sed debitorum remiſſionem ingeniatus eſt nequitie villicus: ſtatuēs ſibi malorū remediū in conſeruis. Sequit eni: Scio q̄d faciā: vt cum amotus fuero a villicatiōe: recipiēt me i domos ſuas. Quonīā eni quiſ exitū ſuū ꝑcipiēs: leuat beneficio ſarcinā peccatorū vel relaxando debita debitori: vel tribuēs in opibus copiam: ea que ſunt dñi largiens: multos amicos ꝯciliat prebituros ſibi coram iudice teſtimonium veritatis non vocibus: ſed bonorū operum oſtenſione: quin etiam paraturos ꝑ teſtimoniū refrigerij māſionē. Nihil āt eſt nřm ſed oīa ſunt ditionis dei. vn̄ ſequit: ꝯuocatis itaq; ſingulis debitoribus dñi ſui dicebat primo. Quantum debes domino meo? At ille dixit: Centum cados olei. BE. Cados grece eſt amphora continens vrnas tres. Sequitur: Dixitq; illi: Accipe cautionem tuam ⁊ ſede ⁊ cito ſcribe quinquaginta. dimidiam ei partem dimittens. Sequitur: Deinde alio dixit: tu vo q̄ntū dēbes? at ille centum choros tritici. Chorus modijs. xxx. ꝯpletur. Sequitur ait illi: Accipe litteras tuas: ⁊ ſcribe. lxxx. Quintam partem ei dimittens. Simpliciter ergo ſic poteſt accipi. Quiſquis īdigentiam pauperis vel ex dimidia vel ex quinta alleuiat parte: miſericordie ſue mercede donandus ē. AV. de que. euange. Uel q̄ de centum cadis olei quinquaginta fecit ſcribi a debitore: ⁊ de centuʒ choris tritici octoginta: ad hoc valere arbitror: vt ea que in ſacerdotes atq; leuitas iudeus quiſq; operatur in eccleſia chriſti abundent: vt cum illi decimas darent: iſti dimidias dent: ſicut de bonis ſuis fecit zacheus aut certe duas decimas dando. i. vnam quintam ſuperent impendia iudeorum.

Et laudauit dominus villicum iniquitatis: quia prudenter feciſſet: qꝛ filij huius ſeculi prudētiores filijs lucis in generatione ſua ſunt. Et ego vobis dico: Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: vt cū defeceritis: recipiant vos in eterna tabernacula. Qui fidelis ē i minimo: ⁊ i maiori fidelis ē: ⁊ q i modico iniquꝰ ē: ⁊ i maiori iniquꝰ ē. Si ergo i iniquo mãmona fideles ñ fuiſtis: quod verum eſt quis credet vobis? Et ſi in alieno fideles non fuiſtis: quod veſtrum ē quis dabit vobis? Nemo ſeruus pōt duobus dñis ſeruire. Aut eni vnū odio habebit: ⁊ alteruʒ diliget: aut vni adherebit: ⁊ alteruʒ contemnet. Non poteſtis deo ſeruire ⁊ mammone.

AVG.

AVG. de q̄. euã. Uillicũ quē dñs eĳciebat a villicatu
laudauit dñs: eo ꝙ in futuꝝ ſibi ꝓſpexerit. vñ dr̄: Et lau.
do. vil. iniq̄. qꝛ pru. egiſſet. Nō tñ oïa debem⁹ ad imitan
dū ſumere: nō eñ dño nr̄o faciēda ē in aliquo fraus: ut d
ipſa fraude elemoſynas faciam⁹. ORI. Uerū qꝛ gēti-
les dicūt ꝓudētiã eē virtutē: ⁊ diffiniūt eã peritiã bono
rū maloꝝ ⁊ neutroꝝ: vel cognitionē agēdoꝝ ⁊ nō agēdo
rū. ꝯſiderādū eſt vtrū hec dictio ꝑla aut vnū ſignificet. di
cit ꝙ de⁹ pauit celos ꝓudētia: ꝯſtat bonã eē ꝓudētiã q̄
dñs celos pauit. Di ēt in geneſi ſm. lxx. ꝙ ſerpēs ꝓuden
tiſſim⁹ erat: vbi ꝓudētiã nō virtutē dicit: ſꝫ aſtutiã ad ma
la inclinationē hñtē: ⁊ ſm hoc dr̄: ꝙ dñs laudauit villicū
qꝛ ꝓudent̄ egiſſet: hoc ē callide ⁊ ꝑperã. Et forſitan qd̄ di
xit: Laudauit: nō ſm verã ꝯmēdationē: ſed abuſiue dcm̄
eſt: ut cū dicim⁹ aliquē ꝯmēdari in mediocrib⁹ ⁊ differē-
tib⁹ reb⁹: ⁊ quodāmō mirādos eē ꝯcurſus ⁊ acumē qb⁹
vigor mētis elicit. AVG. de que. euã. Ecōtrario dicū
tur iſte ſimilitudines: ut itelligam⁹ ſi laudari potuit ille a do
mino: q̄ fraudē faciebat: q̃to āpli⁹ placeāt deo q̄ ſm eius
ꝓceptū opa illa faciūt. ORI. Filij ꝗ̄ꝫ h⁹ ſeculi nō ſapien
tiores ſꝫ ꝓudētiores dicunt lucis filijs. ⁊ hoc nō abſolu
te ⁊ ſimplr̄: ſꝫ in gener̄ ſuo. Sequit̄: Quia filij h⁹ ſecli ꝓu
dētiores filijs lucis in gn̄atiōe ſua ſūt. BED. Filij lucis
⁊ filij h⁹ ſeculi vocant̄: quō filij regni ⁊ filij ꝑditōis: cuius
eñ vnuſq̄ſq̄ꝫ agit opa ei⁹ cognoiat̄ ⁊ fili⁹. THE. Filios
ergo h⁹ ſeculi vocat cogitatiōes q̄ ſibi cōmoda ſūt i terra
filios vō lucis ſpiritales opes tractantes intuitu diuini
amoris. Inuenimur aūt i hūanis q̄dē admiſtratōib⁹ ꝓu
dent̄ oïa diſponētes: ⁊ ſūmopere ſatagentes: ut ſi deſierī
m⁹ ab admiſtratōe habeam⁹ vite refugiū: cū vō diſpēſa
re debem⁹ diuïa: nō ꝓmeditamur q̄ nobis poſtmodū ſūt
ꝓfutura. GRE. xviij. mor. Ut ergo in ſua manu hoies
poſt mortē q̄cq̄ inueniāt: añ mortē diuitias ſuas in pau-
perū māib⁹ ponāt. vñ ſequit̄: Et ego vobiſ dico: facite vo
bis amicos de māmona iniquitatis. AVG. de v̄. do.
Qd̄ hebrei vocāt māmona: latine diuitie vocant̄: acſi di
ceret: Facite vobis amicos de diuitijs iniq̄tatis. Hoc aūt
q̄dā male intelligēdo rapiūt aliena⁊ ⁊ inde aliq̄d paupib⁹
largiunt̄: ⁊ putāt ſe facere qd̄ ꝓceptū eſt. Intellect⁹ iſte cor
rigēdus eſt. De iuſtis laborib⁹ elemoſynas facite: nō eñ
corrupturi eſtis iudicē chriſtū: ſi de ꝑda iopis dare ali
q̄d iudici: ut ꝓ te iudicaret: ſi iudex ille ꝓ te iudicabit: tā-
ta vis eſt iuſticie: ut ēt tibi diſpliceat. Noli tibi pingere ta
lē deū: fons iuſticie eſt. Noli ergo elemoſynas face de fe-
nore ⁊ vſuris. fidelib⁹ dico: qb⁹ corp⁹ xp̄i erogam⁹. ſed ſi
pecūias tales hētis de malo eſt qd̄ habetis. Jam nolite
malum facere. Zacheus dixit: Dimidiū rerū mearum do
pauperibus. Ecce quō currit qui currit facere amicoſ de
māmona iniquitatis: ⁊ ne reus aliunde teneret. Si cui ali
quid tuli: quadruplū reddam. Eſt ⁊ ali⁹ intellectus: Mā
mone iniquitatis diuitie ſeculi ſunt omnes vndecūq̄ꝫ ſunt
Si enim veras diuitias queris: alie ſunt quibus iob nu-
dus abundabat: quando in deum cor plenum habebat.
Iſte autem ab iniquitate appellant̄ diuitie: quia vere nō
ſunt: pauꝑtate enim plene ſunt: ⁊ ſemper obnoxie caſib⁹
Si enim vere diuitie eſſent: ſecuritatē tibi darēt. AVG.
de que. euan. Uel diuitie iniquitatis dicunt̄: qꝛ nō ſūt iſte
diuitie niſi iniq̄s: ⁊ q̄ in eis ꝯſtituūt ſpē atq̄ꝫ copiam ſue
btitudinis. A iuſtis vero cū poſſident̄: eſt q̄dē iſta pecūia
ſꝫ nō ſunt illis diuitie niſi celeſtes ⁊ ſpiritales. AM. Uel
iniquū māmona dixit: qꝛ varijs diuitiarū illecebris no-
ſtras auaricias tēptat affect⁹: ut velim⁹ ſuire diuitijs. BA
SI. Uel ſi ſucceſſeris ꝑtrimonio ab iniuſtis cōgregata ce
piſti. in ꝑlib⁹ eñ ꝑdeceſſorib⁹ neceſſe ē aliquē reꝑiri q̄ iiu
ſte vſurpauerit aliena. Ponat aūt ut nec pater exegerit: ſꝫ
aurū vnde hēs? Siquidē dicis a me: ignar⁹ dei es: ñ ha
bēs noticiã creatoris. ſi vō a deo: dic nobis rōnē ꝓp quã
eas accepiſti: an ñ dei eſt t̄ra ⁊ plenitudo ei⁹? ergo ſi cōia
dñi nr̄a ſunt: erūt ⁊ ꝯſeruoꝝ nr̄oꝝ. THE. Ille ꝗ̄ dicūt
opes neſcie qualcūq̄ꝫ dñs dedit ad ipēdia neceſſitati fra
trū ac ꝯſeruoꝝ nr̄oꝝ: nos vō tenem⁹ nobis. Dicebat igr̄
a ꝓncipio oïa paupib⁹ tradi. verū qꝛ iniq̄tatis ſuim⁹ vil-
lici: nequit retinētes qd̄ deputatū ē ad alioꝝ op⁹: non eſt
oïo manēdū in hac crudelitate: ſꝫ ipartiēdū eſt paupib⁹:
ut recipiamur ab eis in celeſtib⁹ tabernacul̄. Sequit̄ eñ:
Ut cū defeceritis recipiāt vos i et̄na tabernacl̄a. GRE.
xxij. mor. Si aūt eoꝝ amicitijs eterna tabernacula acq̄-
rim⁹ dātes pēſare debem⁹: qꝛ patronis poti⁹ mūera offe
rim⁹ q̄ egenis dona largimur. AVG. de ver. do. Qui
ſunt eñ q̄ habebūt tabernacula et̄na: niſi ſci dei? Et q̄ ſūt
qui ab ipſis accipiēdi ſūt in tabernacula et̄na: niſi q̄ eoꝝ
indigētie ſeruiūt: ⁊ qd̄ eis op⁹ eſt hilarit̄ ſubmiſtrant. Iſti
ſunt mimi xp̄i: q̄ oïa ſua dimiſerūt: ⁊ ſecuti ſūt eū. ⁊ q̄cq̄d
habuerūt: paupib⁹ diſtribuerūt: ut deo ſine ſeculari cōpe
de expediti ſeruirēt: ⁊ ab onerib⁹ mūdi liberatoſ velut pē
natos ſurſū hūeros tollerēt. AVG. de q̄. euã. Nō ergo
eos a quib⁹ recipi volum⁹ in tabernacula eterna tanquã
debitores dei fas eſt intelligi: cū iuſti ⁊ ſci ſignificent̄ hoc
loco q̄ eos itroducāt: q̄ neceſſitatib⁹ ſuis terrena bōa cōi
cauerūt. AM. Uel alit̄: Facite vo. ami. de iiquo māmo
na. ut largiēdo paupib⁹: angeloꝝ ceteroꝝq̄ꝫ ſcōꝝ grãꝫ
ꝯpem⁹. CHRY. Attēde ēt ꝙ nō dixit: ut ſuſcipiāt vos
in ſuis māſiōib⁹: nō eñ ipſi ſunt q̄ ſuſcipiūt. vñ cū dixiſſꝫ
Facite vo. ami. addidit De mam. iniq̄. oñdēs ꝙ ñ ſimplr̄
eoꝝ amicitia nobis patrocinabit̄: niſi bōa opa noſ comi
tent̄: niſi euacuem⁹ iuſte diuitias ꝯgeſtas iiuſte. Ars igit̄
artiū ꝓtiſſima ē elemoſyna. nō eñ nobis domos fabri-
cat luteas: ſꝫ vitã pennē ipēdit. Singularū artiū alia alte
rius admiculo indiget. cuꝫ aūt miſereri oꝝ: nulli⁹ alteri⁹
ſꝫ ſoli⁹ volūtatis ē op⁹. CI. Sic igit̄ docebat xp̄s affluē
tes diuitijs ſūmope diligere amicitiã pauperū: ⁊ theſau-
riſare in celis. Nouerat āt hūane mētis deſidiã: quō am-
bientes diuitias nullū charitatiuū op⁹ ipēdūt egētib⁹. ꝙ
igit̄ talibus nullus ſpiritaliū donoꝝ fructus ꝓueniat:
manifeſtis exemplis oſtendit ſubdens: Qui fide. ē in mi
nimo: ⁊ in maio. fide. eſt. ⁊ q̄ in modi. iniquus eſt: ⁊ in ma
io. iniquus eſt. Aperit autē nobis dominus oculum cor
dis exponens quod dixerat: cum ſubdit: Si ergo in ini-
quo mam. fide. non fui. quod verum eſt quis cre. vobis?
Eſt igit̄ mimū iniquis māmona. i. terrene diuitie: q̄ ſuper
na ſapientib⁹ nihil eſſe videntur. Arbitror ergo aliquem
eſſe in modico fidelē: cum de his mimis oppreſſis erum
na ſubſidiū impūt. Itaq̄ꝫ ſi in modico fuerim⁹ ꝓfidi: quo
pacto ab eo obtinebim⁹ verū. i. diuinoꝝ chariſmatū no
bis donū: anime humane imprimēs diuinã ſpēꝫ. Quod
aūt ad hoc tendat intentio verborū domini: per ſequētia
patet. Dicit eñ: Et ſi in alieno nō fuiſtis fideles: qd̄ vr̄m
eſt: quis dabit vobis? AM. Aliene nobis diuitie ſunt:
qꝛ ꝓter naturã ſūt: neq̄ꝫ nobiſcū naſcūt̄: neq̄ꝫ nobiſcū trāſ
eunt. xp̄s aūt nr̄ eſt: qꝛ hoīuꝫ vita eſt. deniq̄ꝫ i ꝓpria vēit
THE. Sic igit̄ hucuſq̄ꝫ docuit nos q̄ fideliſ deceat di
ſpēſare diuitias. ſꝫ qꝛ opū diſpēſatio ſm deū nō alit̄ ob
tinet̄: q̄ ꝑ ipaſſibilitatē aï ad diuitias nō affecti ſubiungit
Nemo ſer. pōt duo. do. ſer. AM. Nō qꝛ duo: ſed vnus
eſt dñs. nã ⁊ ſi ſint q̄ māmone ſeruiāt: tñ nō ille nouit ali-
q̄ iura dñatus: ſed ipſi ſibi iugū ſeruitutis iponūt. Un⁹ eſt
dñs: qꝛ vn⁹ eſt deus. vñ pꝫ pr̄is ⁊ filij vnū eſſe dñatū. Et
h⁹ rōneꝫ aſſignat ſubdēs: Aut eñ vnū odio habebit ⁊ al
te. dili. aut vni adherebit: ⁊ alte. cōtem. AVG. de que.
euan. Hec autem non paſſim aut quaſi temere dicta ſunt.
nemo enim interrogatus vtrū diligat diabolum: reſpon
det ſe diligere: ſed potius odiſſe: deū aūt ſe diligere oēs
fere ꝓclamāt: ergo aut vnū odiet. ſ. diabolū: alteruꝫ dili
get. ſ. deū. aut alteri adherebit. ſ. diabolo: cū q̄ſi ei⁹ ꝓmia
temporalia ſectat̄: ⁊ alterū contemnet. ſ. deū: ſicut ſolent
minas eius poſtponere cupiditatib⁹ ſuis q̄ de bonitate
eius ad ipunitatē ſibi blandiunt̄. CIR. Concluſio aūt
eſt totius ſermonis quod ſequitur: Non pote. deo ſer. ⁊

mam. Totũ igiť ſtudiũ tranſferam⁹ ad alterũ diuitijs ab
renunciãtes. BED. Audiat ergo hoc auar⁹: nõ poſſe ſi
mul diuitijs chriſtoq; ſeruiri: ⁊ tñ nõ dixit: Qui hʒ diui
tias. ſed Qui ſeruit diuitijs. Qui enĩ diuitiarũ ſeru⁹ eſt:
diuitias cuſtodit ut ſeruus: q̄ aũt ſeruitutis excuſſit iugũ
diſtribuit eas ut dñs. ſed q̄ ſuit mãmone: illi vtiq; ſeruit
qui rebus iſtis terrenis merito ſue ꝑuerſitatis ꝓpoſitus
⁊ pnceps huius ſeculi nominatur.

Audiebant autem omnia hec phariſei q̄ erãt
auari: ⁊ deridebant illum. Et ait illis: Vos eſtis
qui iuſtificatis vos corã hoibus: deus aũt nouit
corda veſtra. Quia quod hoibus altũ eſt: abomi
natio eſt apud deũ. Lex ⁊ ꝓphete vſq; ad ioannẽ
ex eo regnũ dei euangelizať: ⁊ omnis in illud vim
facit. Facilius eſt aũt celũ ⁊ terrã ꝑterire: q̃ʒ de le
ge vnum apicẽ cadere. Omnis qui dimittit vxo
rem ſuã ⁊ alterã ducit: mechať: ⁊ qui dimiſſam a
viro ducit mechatur.

BED. Monuerat chriſtus ſcribas ⁊ phariſeos ꝺ ſua
iuſticia nõ pſumere: ſed pctõres penitẽtes recipere. ⁊ ele
moſynis ſua pctã redimere: ſʒ illi ꝑceptorẽ miſericordie
humilitatis ⁊ pſimonie deridebãt. vñ dĩ. Audie. aũt oĩa
hec pha. q̄ erant aua. ⁊ deridebãt eum. Duas ob cãs: q̄2
vel min⁹ vtilia imparet: vel a ſe iam facta ſupfluis ingere
ret. THE. At dñs detegens in eis occulta malicia: oñ
dit eos ſimulare iuſticiã. vñ ſubdiť: Et ait illis: Vos eſtis
qui iuſtificatis vos corã homi. Juſtificauit ſe coram ho
minib⁹ q̄ pctõres tanq̃ infirmos deſperatoſq; ꝯtemnũt
ſe aũt ipſos tanq̃ ꝑfectos elemoſynarũ remedio op⁹ non
habere credũt: ſed noxij tumoris altitudo: q̃ ſit iuſte dã
nãda videt ille q̄ illuminabit abſcondita tenebrarũ. vñ ſe
quiť: Deus aũt no. cor. ve. THE. Et iõ abominabiles
ei eſtis ob arrogantiã ⁊ ambitu humani fauori. vnde ſub
dit: Quia qȯ hoibus altum eſt: abominatio eſt apud deũ
BED. Diſputantẽ aũt ꝯtra auariciã ſaluatorẽ: phariſei
deridebãt: quaſi ꝯtraria legi ꝓphetiſq; ꝑciperet: vbi mul
ti ditiſſimi deo placuiſſe leguntˀ. ſed ⁊ ipſe moyſes ꝑplm
quẽ regebat: ſi legẽ ſequereť: omnib⁹ terrenis bonis abũ
daturũ ꝑdixit: quibus dñs occurrens oñdit inter legem
⁊ euangeliũ: ſicut ꝓmiſſionũ ita ⁊ ꝑceptorũ nõ minimaʒ
eſſe differentiã. vnde ſubdit: Lex ⁊ ꝓphe. vſq; ad ioannẽ

AM. Non quia lex defecit: ſed q̄2 incepit euangelij ꝑdi
catio. videnť enĩ minora ꝯpleri: cum potiora ſuccedant.

CHRY. Per hoc aũt reddit eos celeres ad ſui fideʒ
q̄2 ſi vſq; ad tp̄s ioannis ꝯſũmata ſunt oĩa: ego ſum q̄ ve
nio. Nõ enĩ deſtitiſſent ꝓphete: niſi veniſſem ego. Sʒ di
ces: Qualiť ꝓphete vſq; ad ioannẽ: cum multo plēs ꝓ
phete in nouo q̃ in veteri teſtõ fuerint: ſed de illis ꝓphe
tis dicit qui ꝓnunciauerũt chriſti aduentũ. EVSE. No
uerũt aũt priores ꝓphete ꝑdicationẽ regni celorũ: ſʒ nul
lus eorũ expreſſe annũciauerat poplo iudeorũ: eo q̄ pu
erilem mentẽ iudei habentes imbecilles erant circa ꝑdi
cationis imenſitatẽ. Prim⁹ aũt ioannes manifeſte ꝑdica
uit appropinquaſſe regnũ celorum: necnõ ⁊ peccatorum
remiſſionẽ per lauacrũ regenerationis. vnde ſequitur: Ex
eo regnũ dei euangelizať: ⁊ omnis in illȯ vim fac. AM.
Lex enĩ multa ſm naturã tradidit: ut naturalib⁹ indulgẽ
tior deſiderijs ad iuſticie ſtudiũ nos vocaret. chriſt⁹ na
turã incidit: q̄2 naturales quoq; amputat voluptates: ſʒ
ideo vim facimus nature: ut nõ ad terrena demergat: ſed
ad ſupna ſe erigat. EVSE. Magna enĩ pugna incũbit
mortalib⁹ in aſcenſu celorũ. q̄ enim hoies carne morta
li veſtiti ſubiugent voluptatẽ: ⁊ omnẽ illicitũ appetitum:
imitari volentes vitã angelicã: quõ nõ fit violentˀ. Quis
autem vidẽs diuino inſudãtes cultui: ⁊ pene ſuã carnem
mortificãtes: nõ reuera fatebiť illos vim iferre regno ce
lorũ: ſʒ ⁊ ſiquis indagauerit mirandũ ꝓpoſitũ venerãdo
rũ martyrũ: fatebiť eos vim irrogare in regnũ celorum.

AVG. de que. euã. Vim etiã faciũt in regnũ celorũ: vt
nõ ſolũ tpalia iſta ꝯtemnãt: ſed etiã linguas deridentiũ ſe
talia ꝯtemnẽtes. Hoc enĩ ſubiũxit euãgeliſta cũ dixiſſet:
Deriſuʒ fuiſſe ieſuʒ: cũ de ꝯtemnẽdis terrenis diuitijs lo
queret. BED. Ne aũt putarẽt in eo q̄ dixit: Lex ⁊ ꝓphe
te vſq; ad ioannẽ: legis vel ꝓphetarũ ab eo deſtructionẽ
ꝑdicari: hoc excludit ſub dẽs: Facilius aũt eſt celũ ⁊ terraʒ
ꝑterire: q̃ de lege vnũ apicẽ caderˀ. Preterit enĩ figura h⁹
mũdi: de lege aũt nec vni⁹ quidẽ littere ſũmitas. i. nec mi
nima: q̄q; a ſacris ſpiritalib⁹ vacãt: ⁊ tñ lex ⁊ ꝓphete vſq;
ad ioannẽ: q̄2 nõ potuit vltra venturũ ꝓphetizari qȯ io
ãnis ꝑconio iã veniſſe clarebat. qȯ ãt de lege i ꝑpetuũ nõ
violãdo ꝑdixerat: vno exẽpli gra ꝺ illo ſupto ꝯfirmat te
ſtionio dicẽs: Oĩs q̄ dimittit vxorẽ ſuã ⁊ ducˀ alterã me
chať: ⁊ q̄ dimiſſã a viro ducˀ mechať. vt ex hoc vno diſce
rẽt ẽt i ceťis eũ nõ ad ſoluẽda: ſʒ iplẽda decreta legi veniſſe

THE. Qȯ enĩ cũ impfecti lex impfecte loq̄reť: ex hoc
pʒ q̄ duris ꝑcordijs iudeorũ ait: Si vir odio habuerit cõ
iugẽ: dimittet eã: q̄2 cũ homicide eẽnt ⁊ gauderent in ſan
guie: nec aſtrictorũ ſibi miſerebanť adeo ut filios ⁊ filias
mactarẽt demonib⁹: nunc v̾o ꝑfectioris doctrine op⁹ eſt.
Ob hoc igiť dico: q̄ ſiquis repudiat ꝯiugẽ: nõ incumbẽ
te cã fornicationis mechať: ⁊ qui aliã duxerit mechatur.

AM. Prius aũt dicendũ arbitror de lege ꝯiugij: ut po
ſtea de ꝓhibendo diuortio diſputem⁹. Quidã putant oẽ
ꝯiugiũ a deo eſſe: quia ſcriptũ eſt: Quos deus cõiunxit
homo non ſeparet. Quõ ergo apoſtolus dixit: Si infide
lis diſcedit diſcedat. Jn quo oſtendit non a deo eſſe om
ne coniugiuʒ: neq; enim chriſtiani gentilibus dei iudicio
coniunguntur. Noli ergo vxorem dimittere: ne deuʒ tue
copule diffitearis auctorem. Etenim ſi alienos multoma
gis vxorios debes tolerare ⁊ emendare mores: que cuʒ
puulis feta dimittiť. Durum ſi excludas parenteʒ: pigno
ra teneas: ut ad cõtumeliã parentis addas etiam pietat
iniuriam: duri⁹ ſi ꝓpter matrẽ etiam filios ſimul pellas
pateris ne liberos tuos viuente te eſſe ſub vitrico: ac eo
lumi matre eſſe ſub nouerca: Quã periculoſuʒ ſi fragilẽ
adoleſcẽtie etatem errori offeras: q̃ impium ſi eius deſti
tuas ſenectutem cui⁹ defloraueris iuuẽtutem. Pone ſi re
pudiata non nubat: ⁊ hoc tibi debuit diſplicere cui adul
tero fidem ſeruat. Pone ſi nubat: neceſſitas illius tuũ cri
men eſt: ⁊ quod cõiugium putas adulterium eſt. Hoc mo
raliter tamen: quia ſupra propoſuerat regnũ dei euange
lizari: ⁊ cũ dixiſſet de lege vnũ apicem nõ poſſe cadẽ ſub
iecit: Omnis qui dimittit vxorem ſuam ⁊c̄. Vir chriſtus
eſt: vxor eccleſia: charitate vxor: integritate virgo: ergo
quem deus traxit ad filium: non ſeparet ꝑſecutio nõ auer
tat luxuria: nõ phia deprędetur: hereticus nõ inficiat: q̄
deus nõ ſeparet. Adulteri ſunt oẽſ qui adulterare cupiũt
fidei ⁊ ſapientie veritatem.

Homo quidã erat diues qui induebatur pur
pura ⁊ byſſo: ⁊ epulabať quotidie ſplendide. Et
erat quidã mẽdicus nomine lazarus qui iacebat
ad ianuã eius vlceribus plenus cupiens ſaturari
de micis que cadebant de menſa diuitis: ⁊ nemo
illi dabat. Sed ⁊ canes veniebant: ⁊ lingebant vl
cera eius.

BED. Admonuerat ſupra domin⁹ facere amicos de
mãmona iniquitatis: quod audientes phariſei deridebãt
deinde illa que prepoſuerat: exemplis aſtruit dicẽs: Ho
mo quidam erat diues. CHRY. Erat: non Eſt. quia ꝑ
terijt quaſi vmbra fugiens. Non aũt oĩs ſancta pauptas
aut diuitie crimĩnoſe: ſed ut luxuria infamat diuitias: ita
paupertatem cõmendat ſanctitas. Sequiť: Et indu. pur.
⁊ byſſo. AM. Purpura color regũ habit⁹ eſt: ⁊ cõchis

marinis ferro circūciſis emiſſa: byſſus vō gen⁹ lini can didi ⁊ molliſſimi. GRE. in ho. Si aūt ſubtiliuſ ꝓcioſa rū́q; veſtiū cultus culpa nō eſſet: nequaꝗ̄ ſermo dei hoc taꝫ vigilant̄ exprimeret. Nemo quippe veſtimēta ꝓcioſa niſi ad inanē gloriā querit: ut honoratior ceteris eſſe vide atur. nemo eni vult ibi ꝓcioſis veſtib⁹ indui: vbi ab alijs nō poſſit videri. CHRY. Cinerē ⁊ puluerē ⁊ terrā pur pura ⁊ ſerico ꝓtegebat ſm̄ veſtimēta eius: ita ⁊ epule. et nos quales epule: talia ⁊ veſtimenta. vn̄ ſequit̄: Et epula bat̄ quotidie ſplendide. GRE. ꝑmo moral. Ubi ſolerē intuendū eſt: q: celebrari ſine culpa ꝯuiuia vix pn̄t: pene ſemper epulas ꝯcomitat̄ voluptas. Nam cū corp⁹ in re fectiōis delectatiōe reſoluit̄: cor ad inane gaudiū relaxa tur. Sequit̄: Et erat quidā mendic⁹ noīe laçar⁹. AM. Narratio magis ꝗ̄ parabola videt̄ qn̄ etiā nomen expri mit̄. CHRY. Parabola vō illa eſt: vbi exemplū poni tur: ⁊ tacent̄ noīa. Interꝑtat̄ aūt laçar⁹ qui adiut⁹ eſt: pau per eni erat: ⁊ illum dn̄s adiuuabat. CI. Uel aliter. Dn̄i ſermo de diuite ⁊ laçaro ſilitudinarie ſcript⁹ eſt in ꝑabola ut innoteſcat ꝙ qui terrenis affluūt opib⁹: niſi velint opi tulari neceſſitatib⁹ pauperū: grauē incurrēt ſn̄iaꝫ. Refert aūt traditio iudeorū laçarū quendā fuiſſe tunc tp̄is i hie roſolymis extrema preſſum inopia ⁊ infirmitate: cui⁹ me minit dn̄s introducēs eū in exēplū ad maiorē ſermonis manifeſtationē. GRE. in ho. Notandū etiā eſt: q: in po pulo plus ſolent noīa ⁊ diuitū ꝗ̄ pauperū ſciri. Dn̄s auteꝫ nomen pauperis dicit: ⁊ nomē diuitis nō dicit: q: deus humiles nouit atq; approbat: ſupbos ignorat: ut autem amplius ꝓbaret̄ pauper: ſimul hunc ⁊ pauptas ⁊ egritu do tabefecit. Sequit̄ eni: Qui iacebat ad ianuam eius vl ceribus plenus. CHRY. Ideo iacebat ad ianuā ne di ues diceret: Nō vidi: nemo mihi nūciauit. videbat eū exi ens: ⁊ reuertens. ideo vlcerib⁹ plenus ut crudelitatē diui tis ſuo corpore demonſtraret. mortē corꝑis tui vides ia cere ante ianuā: ⁊ non mi ſereris. ſi dei ꝓcepta nō cōſide ras: ſaltem ꝯditiōis tue miſerere: ⁊ time ne ipſe talis effi ciaris. egrotatio aūt habet aliquod ſolaciū: ſi opes hēt. Quanta ergo in iſto pena eſt: in quo int̄ tanta vulnera nō meminit dolores plagarū: ſꝫ famē. Sequit̄ enim: Cupiēs ſaturari de micis que cadebāt de menſa diuitis. q. d. Dō ꝓ̄cis de menſa hoc ꝓbe in elemoſynā: fac damna lucrū. AM. Inſolentia aūt ⁊ tumor diuitū in diuitijs ꝯpeten tibus ſubinfert̄. Sequit̄ enim: Et nemo illi dabat. Ita eni ſunt ꝯditiōis humane immemores: ut tanꝗ̄ ſupra natu rā ſiti: de miſerijs pauperꝝ incentiua ſuaꝝ capiant volu ptatū: rideant inopē: inſultent egenti: ⁊ quoꝝ miſereri de ceat: his auferant. AUG. de ver. do. Inexplebilis eni̇̄ auaricia diuitū: nec timet deū: nec hoīem veret̄. non par cit patri: amico fidē nō ſeruat: viduam opprimit: rem pu pilli inuadit. GRE. in ho. Inſuper pauper videbat ꝓ cedentem diuitem ab obſequentib⁹ circūfulciri: ſe in infir mitate ⁊ inopia a nullo viſitari. nam quia nemo ei ad vi ſitandū aderat: teſtant̄ canes qui licenter vulnera eius li gebant. Sequit̄ enim: Sed ⁊ ca. venie. ⁊ linge. vlce. eius. CHRY. Ulcera que nullus hominū lauare dignabat̄ ⁊ ꝯtractare: fere mites lambunt. GRE. in hom. Ex vna ergo re omnipotens deus duo iudicia exhibuit: duꝫ la çarū pauperē ante ianuā diuitis iacere ꝑmiſit: ut ⁊ diues impius damnatiōis ſibi augeret vltionē: ⁊ tentatus pau per creſceret ad remunerationē: q: ꝯſpiciebat ille quoti die cui miſereret̄: videbat iſte de quo ꝓbaretur.

¶ Factū eſt aūt ut moreret̄ mendicuſ ⁊ portare tur ab angelis in ſinū abrae. ¶ Mortuus eſt auteꝫ ⁊ diues: ⁊ ſepultus eſt in inferno. Eleuans autem oculos ſuos cum eſſet in tormentis: vidit abraaꝫ a longe ⁊ lazarum in ſinu eius: ⁊ ipſe clamans di xit: Pater abraam miſerere mei: ⁊ mitte lazarum ut intingat extremū digiti ſui in aquam: ut refrige ret linguā meaꝫ: quia crucior in hac flamma. Et dixit illi abraam: Fili recordare quia recepiſti bo na in vita tua: ⁊ lazarus ſimiliter mala. Nūc auteꝫ hic conſolatur: tu vero cruciaris. Et in his omni bus inter nos ⁊ vos chaos magnū firmatuꝫ ē: ut hi qui volūt hinc tranſire ad voſ nō poſſint: neq; inde huc tranſmeare.

¶ CHRY. Audiuim⁹ q̇d vtriq; ī t̄ra paſſi ſūt: videam⁹ q̇d vtriq; patiant̄ apud inferos. Qd̄ tpale fuit ꝓterijt: qd̄ ſequit̄ eternū eſt. Uterq; mortu⁹ eſt. illū angeli: hunc pene ſuſceperūt. Dꝫ eni: Factū eſt aūt ut more. mēdi. ⁊ porta. in ſinu abrae. Tante pene repente delitijs cōmutant̄. Porta tur poſt tantos labores: q: defecerat: ne ſaltē ambulans laboraret: ⁊ portabat̄ ab angelis. Nō ſuffecerat ad por tandū pauperē vnus angelus: ſꝫ ꝓpterea plr̄es veniūt ut chorū leticie faciāt. gaudet vnuſq̇ſq; angelus tantū onus tāgere: libent̄ talib⁹ onerib⁹ ꝓgrauant̄ ut ducant homīes ad regna celorū. Portat⁹ eſt aūt ī ſinu abrae: ut illū palpa ret ⁊ refocillaret. Sinus abrae ꝑadiſus eſt. Ideo aūt an geli miſtrātes tulerūt pauperē: ⁊ locauerūt eū ī ſinu abrae q: lꝫ deſpect⁹ iaceret: nō tn̄ deſperauit: nec blaſphemauit dicēs: Hic diues in neq̇cia viuens gaudet: ⁊ tribulationē nō patit̄: ego vō nec obtinere valeo neceſſariam eſcam. AUG. de origine aīe. Qd̄ aūt abrae ſinū exiſtimas eē corporeū: vereor ne in re tanta iocularit̄ nō ſerio agē cre daris. Neq; eniꝫ vſq; adeo deciperis: ut arbitreris cor poreū ſinū hoīſ vnius ferre tot aīas: imo ut ſm̄ te loquar tot corpa quot illuc angeli: ſicut laçaꝝ ꝑferunt: niſi opine ris fortaſſe illā vnā aīam ſolā ad eundē ſinū ꝑuenire me ruiſſe. ſi errare pueriliter nō vis: ſinū abrae intelligere re motā ſedē quietis atq; ſecretā: vbi eſt abraam: ⁊ iō abrae dictā nō ꝙ ipſius tm̄ ſit: ſed ꝙ ipſe multarū gentiū pater ſit: qui ad imitandū fidei ꝑ̇ncipatuꝫ ꝓpoſit⁹ eſt. GRE. in home. Cum autem duo eſſent inferius corda: paupis ſ. ⁊ diuitis vnus deſuper erat inſpector: qui ⁊ pauperem tētando exercebat ad gloriā. ⁊ diuitē tolerando expecta bat ad penaꝫ. vnde ſequit̄: Mortuus eſt aūt ⁊ diues. CHRY. Mortuus quidem eſt tunc corpore: ſed erat illi ante anima mortua: nihil enim agebat ex operib⁹ aīe. nam totus feruor eius qui ꝓuenit ex dilectione pro ximi expirauit: ⁊ erat corpore defuncto defunctior. Nul lus autem eſt qui ſepeliendo diuiti miniſtraſſe dicatur ut laçaro. eo nanq; ꝙ in lato itinere delectatus multos ha buit obſequētes adulatores: ut peruenit ad finē priuat⁹ eſt omnibus. Simplicit̄ enim ſequit̄: Et ſepultus eſt in in ferno. Sed etiā anima eius dum viueret ſepeliebatur ob ruta corpore quaſi ſepulchro. AUG. de que. euāg. Se pultura aūt inferni penarū ꝓfunditas eſt: que ſuperbos ⁊ imiſericordes poſt hanc vitam vorat. BASI. Eſt aūt infern⁹ quidā locus cōis in intimo terre obumbrat⁹ vn diq; ⁊ opacus: cuius eſt quoddā orificiū in ꝓfundū ten dens: per qd̄ patet deſcenſus aīabus ad mala damnatis ¶ CHRY. Uel ſic ut regū carceres extra manent: ſic ⁊ extra mundū foris alicubi eſt infern⁹. vnde ⁊ exteriores tenebre dicte ſunt. THE. Quidā vō dicūt infernū eē tranſitū ab apparenti ad diſparens ⁊ deformitatem aīe. Quamdiu enim anima peccatoris in corpore eſt ap paret per proprias operationes: ut autem euolat de cor pore fit deformis. CHRY. Sicut autem pauperi dū viueret grauiorem penam reddebat iacere ante ianuam diuitis: ⁊ aliena bona proſpicere: ſic diuiti mortuo au gebat exitium accubitus in geenna: ⁊ proſpectus delecta tionis laçari: ne ſolum tormentorum natura: ſed ⁊ colla tiōe honoris illi⁹ itolerabili⁹ ſentiret ſuppliciū. vn̄ ſeq̇t̄: Eleuās aūt ocu. ſu. cū eſſet in tor. vi. abra. a longe. Eleua uit quidē oculos: ut illū inſpiceret non ut deſpiceret. laça

rus eni ſurſum erat:ille deorſu3. illu̅ plures angeli porta
bant: iſtu3 infinita torme̅ta poſſidebat. vnde no̅ dicit: Cu̅
eſſet in torme̅to: ſed In torme̅tis. totus eni in torme̅ti͂ erat
oculos ſolos liberos habebat: ut alteri' leticia̅ poſſit a
ſpicere: ut magis torqueat: q2 no̅ h3 qd ali' h3. alioru̅ di
uitie eoru̅ q̄ in paupertate ſunt: torme̅ta ſu̅t. GRE. Si at
abraa̅ adhuc in imis no̅ ee̅t: hu̅c diues in torme̅tis poſit'
no̅ videret. Eos eni3 q̄ celeſtis patrie vias ſecuti ſunt: p'
egreſſu3 carnis inferni clauſtra tenueru̅t: no̅ ut pena qua
ſi pecto̅res plecteret: ſ3 ut illos in locis remotiorib' req̄
ſce̅tes: q2 necdu̅ interceſſio mediatoris aduenerat: ab igreſ
ſu regni reat' p̄me culpe retineret. CHRY. Multi au̅t
erant paupes iuſti: ſed qui iacuit ad limina ei' aſpectui oc
currit ad ei' triſticia̅. Sequit: Et laza. in ſi. eius. Hinc ino
teſcit q̄ oe̅s q̄ a nobis offendunt: obijciunt nr̄o ɔſpectui.
Diues au̅t lazaru̅ no̅ penes aliu̅ iuſtu̅: ſ3 in ſinu abrae vi
det. erat eni abraa̅ charitatiu': hic au̅t crudelitatiſ arguit
Ille ſede̅s ante fores venabat tranſeuntes: ⁊ in domu̅ pa
tria̅ ingerebat: hic v̄o ⁊ mane̅tes int' auertebat. GRE. in
ho. Qui nimiru̅ diues eu̅ cuius in hac vita miſereri n̄ vo
luit: in ſuo ia̅ ſupplicio poſit' patronu̅ querit. THE.
No̅ tn̄ dirigit ſermone̅ ad lazaru̅ ſ3 ad abraam: q2 forſan
erubeſcebat ⁊ putabat lazaru̅ remiſci maloru̅ ex pp̄ijs iu
dica̅s de illo. vn̄ ſequit: Et ipſe cla. dixit. CHRY. Ma
gne eni pene: magna voce̅ reddebat: Pater abraa3. q.d.
Patre̅ te voco na̅: quo̅ fili' q̄ pdidit ſua̅ ſubſta̅tia̅: ſ3 meo
vitio te patre̅ pdiderim. Miſerere mei. Fruſtra agis peni
tentia̅ vbi no̅ eſt pn̄ie loc'. Torme̅ta te cogu̅t: no̅ me̅tis af
fectus. Quicu̅q3 in regno celoru̅ eſt: neſcio an eius q̄ i in
ferno eſt valeat miſereri. Creator creature miſeretur ſue.
Un' venit medicus q̄ ſanaret morbos: alij ſanare no̅ po
tera̅t. Mitte lazaru̅: erras miſer. Abraa̅ mittere no̅ po̅t: ſ3
ſuſcipe po̅t: ut intigat extremu̅ digiti ſui in aqua̅. Lazaru3
videre no̅ dignabari: ⁊ nu̅c digitu̅ ei' deſideras. Hoc qd
petis: tu ei debebas facere cum adhuc viueret. Aqua̅ de
ſideras: q̄ delicatos cibos ante faſtidiebas. Uide ɔſcia3
pcto̅ris: no̅ totu̅ audet poſcere digitu̅. Inſtruimur au̅t q̄
ſit vtile in diuitijs no̅ ɔ̄fidere: ecce diues indiget paupere
q̄ qn̄q3 eſuriebat. Mutant res ⁊ notificat oib' qs eſſet di
ues: qs eſſet paup. ſicut eni in theatris cu̅ aduelperaſcit:
⁊ aſta̅tes recedu̅t: exeuntes ⁊ amictu̅ depone̅tes: q̄ reges
⁊ p̄tores viſi fuera̅t: oib' vlcerib' pleni videnſ ut ſu̅t: ſic
⁊ adueniе̅te morte: ⁊ ſoluto ſpectaclo: vniuerſi laruis ege
ſtatis ⁊ diuitiaru̅ depoſitis: ex ſolis opibus diiudicant q̄
na̅ vere ſunt diuites: qui paupes: q̄ glorioſi: que inglorij.
¶GRE. in ho. Diues eni iſte q̄ vlcerato paupi me̅ſe ſue
vel minuta dare noluit: in inferno poſit' vſq3 ad mima q̄
renda puenit. na̅ gutta̅ aque petiuit: qui micas panis ne
gauit. BASI. Co̅dignu at p̄miu̅ reddit diuiti: illi ignis
⁊ infernalis pena: lingua arefacta: vice lire ſona̅tis gemi
tus: vice pot' deſideriu̅ ſtille: vice ſpeculatoru̅ enormiu̅
caligo pfunda: vice ambit' inceſſantis puigil vmes. vn̄ ſe
quitur: Ut refrigeret lin. me. q2 crucior in hac flamma.
CHRY. No̅ au̅t q2 diues fuerat torq̄bat: ſed q2 miſer
tus no fuit. GRE. in ho. Hinc collige̅du̅ e̅ qua pe̅a mul
ctandus ſit q̄ aliena diripit: ſi inferni damnatio̅e pcutitur
qui pp̄ria no̅ largit. AM. Cruciat etia̅ q2 luxurioſo ca
rere delitijs pena eſt: aq au̅t eſt refectio aie in doloribus
ɔſtitute. GRE. in ho. Quid au̅t eſt q̄ in tormentis poſi
tus lingua̅ ſua refrigerari poſtulat: niſi q2 is q̄ ɔuiua̅do o̅
loq̄citate peccauerat: p retributo̅is iuſticia̅ in lingua atro
cius ardebat? Abundare eni in ɔuiuijs loq̄citas ſolet.
¶CHRY. Multa etia̅ lingua eius ſupba locuta eſt vbi
pcc̄m: ibi ⁊ pena. ⁊ q2 plim̄u lingua peccauit: ampli' torq̄
tur. AUG. de q̄. eua̅. Uel q̄ lingua̅ ſua3 vult refrigerari
cu̅ in flama tot' arderet: ſignificat qd ſcriptu̅ e̅: Mors et
vita in ma̅ib' lingue. ⁊ q2 ore ɔfeſſio fit ad ſalute̅: quod p
ſupbia̅ ille no̅ fecit. Extremu̅ au̅t digiti: vel mi̅ima̅ opatio
ne̅ ſignificat q̄ p ſp̄m ſc̄m ſubuenit. AUG. de origine aie

Dicis at me̅bra hic aie deſcribunt: ⁊ vis p̄ oculu̅ totu̅ ca
put itelligi: q2 dict' e̅ leuare oculos ſuos: p lingua̅ fauces
p digitu̅ manu̅. Quid au̅t cauſe eſt: ut noia iſta me̅broru̅
in deo ubi corp' no̅ faciat: in aia faciat? An v̄o q2 de cre
atura dicunt pp̄rie accipie̅da ſunt: qn̄ au̅t de creatori tro
pice atq3 tra̅ſlate. Pe̅nas itaq3 corpeas datur' eo nobis
qm̄ no̅ creator ſed creatura. i. homo dixit: Si aſſu̅pſero
pe̅nas meas diluculo. Porro ſi ppterea lingua3 habuit
diues ille corpora̅ qm̄ dixit: Refrigeret lingua̅ mea̅. i no
bis q̄3 adhuc in carne viue̅tib' man' h3 ipſa lingua cor
porea: q2 ſcriptu̅ eſt: Mors ⁊ vita in ma̅ib' lingue. GRE.
niſen'. Sicut at p̄ſtantiſſima ſpeculoru̅: tales repn̄tat ad
eru̅ imagines: q̄les ⁊ ipſe obiecte facies extra̅: letas q̄de3
letantiu̅: triſtiu̅ v̄o triſtes: ſic ⁊ iuſtu̅ dei iudiciu̅ ſiſe fit di
ſpo̅nib' nr̄is. vn̄ q2 diues no̅ fuit miſert' paupis iacentis
ad ianua̅: cu̅ mia egeat no̅ exaudit. Sequit enim: Et di. il.
abra. fi. recor. q2 re. bo. in vi. tua. CHRY. Aſpice pa̅tri
arche bonitate̅ vocat illu̅ filiu̅: qd maluctudine̅ ei' po̅t ex
primere: nullu̅ tn̄ p̄bet auxiliu̅ ei qui ſe remedio priuaue
rat. vn̄ dicit: Recordare. i. aiaduertas pcta̅: ne obliuiſca
ris q̄ fueris oblectat' diuitijs: recepiſti bona in vita tua
i. illa q̄ vera bona eſſe putabas: no̅ potes ⁊ in t̄ra regnaſ
ſe ⁊ hic regnare. diuitie no̅ pn̄t eſſe vere ⁊ in terra ⁊ in in
feris. Sequit: Et laza. ſilr mala. No̅ q̄ lazar' ea mala pa
tauerit: ſed ex ce̅ſura diuitis hoc dicebat: q̄ inopia3 ⁊ fa
me̅ ⁊ dura̅ egritudine̅ eſtimabat mala. Qn̄ igit infirmitat
⁊ egrotatio̅is magnitudo p̄mit lazaru̅ cogitem' ⁊ letanter
accipiam' mala in vita nr̄a. AUG. de q. eua̅. Hec igit
ei dicunt: q2 felicitate̅ dilexit ſeculi: nec alia̅ vita̅ p̄ter illa̅
in q̄ ſupb' tumebat adamauit. Lazaru̅ at dicit mala rece
piſſe: q2 itellexit h' ſeculi mortalitate̅: labores: ⁊ dolores
⁊ eru̅nas: pena̅ eſſe pcti: q2 oe̅s in ada̅ morimur: q2 fact'
eſt tra̅ſgreſſio̅e mortal. CHRY. Dicit e̅t: Recepiſti bo
na in vita tua: q̄ſi debita. q.d. Siqd boni feciſti vn̄ p̄miu3
de̅ret: oia recepiſti i illo mu̅do: epula̅s: ditat': oblectat':
ſucceſſib' pſpis. hic at ſiqd mali ɔmiſit vniuerſa recepit
paupertate: fame: ⁊ extremis opp̄ſſus miſerijs: ⁊ vſq3 v̄in
huc nud' acceſſit. hic q̄de̅ a pctis pp qd ⁊ ɔſolatione̅ ſor
tit: tu v̄o a iuſticia pp qd imitigabile̅ pfers pena̅. vn̄ ſeqt:
Nu̅c at h̄ ɔſo. tu v̄o cruciaris. GRE. in ho. Quicu̅q3 q̄
in hoc ſeculo bn̄ he̅tis: cu̅ vos bo̅a egiſſe recolitis: valde
de ipſis ptimeſcite: ne ɔceſſa vobis pſpitas coru̅de3 re
mu̅eratio ſit bonoru̅: ⁊ cu̅ quoſlibet paupes no̅nulla rep
he̅ſibilia ppetrare co̅ſpicitis: q2 fortaſſe quos ſupfluitas
tenuiſſime prauitatis coinq̄nat: camin' paupratis purgat
¶CHRY. Sed dices: No̅ne e̅ aliq̄s q̄ ⁊ hic ⁊ illic venia
pfruat? Hoc q̄de̅ difficile e̅: ⁊ de nu̅ero ipoſſibiliu̅. na̅ ſi
pauptas no̅ vrgeat: vrget tn̄ a̅bitio. Si egritudo no̅ ſtimu
let: ira inflamat. ſi te̅tato̅es no̅ ipetu̅t: emergu̅t ſepi' cogi
tato̅es iniq̄. No̅ e̅ at pu' labor iracu̅dia̅ refrenare: ɔpeſce̅
illicita deſideria: oſte̅tato̅es ſedare: deſparo̅e3 remittere
vita̅ aſpera̅ duce̅. Talia v̄o no̅ age̅te̅: ipoſſibile e̅ ſaluari.
GRE. in ho. Rn̄deri e̅t po̅t q̄ mali i hac vita bo̅a recipiu̅t
q2 de ſuu̅ gaudiu̅ felicitate̅ tra̅ſitoria̅ puta̅t. Iuſti at hic h̄
q̄de̅ pn̄t bona: nec tn̄ in reco̅pe̅ſatio̅e recipe: q2 du̅ melio
ra. i. et̄na appetu̅t: eoru̅ iudicio q̄libet bo̅a affuerit: bona
mime vident. CHRY. Poſt miam at dei i pp̄rijs ſtu
dijs ſpera̅du̅ e̅ de ſalute: no̅ nu̅cra̅do p̄res aut pxios vel
amicos. Frat eni no̅ liberat. ⁊ io̅ ſubdit: Et i his oib' ma.
cha. firma. e̅ int nos ⁊ vos. THE. Chaos magnu3 ſi
gnificat iuſtoru̅ a pcto̅rib' diſta̅tia. na̅ ſicut affect' eoru̅
varij fuera̅t: ſic e̅t ma̅ſio̅es no̅ modicu̅ differt. CHRY.
Qd firmatu̅ e̅: q2 no̅ po̅t diſſolui: agitari: vel concuti.
AM. Int diuite̅ igit ⁊ paupere̅ chaos magnu̅ e̅: q2 p'
morte nequeu̅t merita mutari: vn̄ ſeqt: Ut hi q̄ volu̅t hic
ad nos tra̅ſire n̄ poſſint: neq3 inde huc tra̅ſmeat. CHRY.
q.d. Uide̅ poſſum': tra̅ſire n̄ poſſum' ⁊ nos videm' q̄d ſu
gerim': ⁊ vos videtis q̄d pdideritis: ⁊ nr̄a gaudia cumu
la̅t v̄ra tormeta: ⁊ v̄ra tormenta cumulant noſtra gaudia

GRE.in ho. Sicut enī tranſire reprobi ad electos cupi
unt.i.a ſupplicio ꝑ ſuorum afflictiōe migrare:ita ad afri
ctos atq; in tormētis poſitos tranſire iuſtorū eſt mēte ire
ꝑ miſericordiā:eoſq; velle liberare:ſed iuſtorū aīe q̄uis
in ſue nature bonitate miſericordiā habeāt:iam tñ aucto
ris ſui iuſticie ꝯiuncte:tanta rectitudine ꝯſtringunť:ut nul
la ad reprobos ꝯpaſſiōe moueanť:nec iniuſti ergo ad be
atorū ſortē tranſeūt:q2 damnatōe ꝑpetua ꝯſtringunť.nec
iuſti ad reprobos tranſire pñt:q2 erecti iam ꝑ iuſticiā iu
dicij:eis nullo mō ex aliq̄ ꝯpaſſiōe miſerenť. THE. Hic
eliciās argumentū ꝯ̄ origenis ſequaces q̄ dicūt:Cu tīni
nus ſit iponendus ſupplicijs:erit tps quo aggregabūtur
pctōres iuſtis ꝛ deo. AVG.de que.euā. Oſtendit enī
ꝑ incōmutabilitatē diuie inie nullū auxiliū miſericordie
poſſe ꝑberi pctōrib⁹ a iuſtis:etiā ſi velint ꝑbere:quo ad
monet ut in hac vita hoīes ſubueniāt quib⁹ pñt:ne ſi po
ſtea etiā optime recepti fuerint:eis quos diligūt opitula
ri nō valeant. Illud enim qō ſcriptū eſt:ut ꝛ ipſi recipiāt
vos in eterna tabernacula:nō de ſupbiſ ꝛ imiſericordib⁹
ſcriptū eſt:ſed de his q̄ ſibi eos amicos de opib⁹ miſeri
cordie fecerūt:quos iuſti nō velut ꝓpria poteſtate quaſi
gratificando recipiunt:ſed permiſſione diuina.

Et ait: Rogo te pater ut mittas eum ī domū
patris mei. Habeo enī quinq; fratres: ut teſteť il
lis:ne ꝛ ipſi veniant in hunc locū tormentorū. Et
ait illi abraam: Habēt moyſen ꝛ ꝓphetas audi
ant illos. At ille dixit: Nō pater abraā:ſed ſiquis
ex mortuis ierit ad eos:penitentiā agent. Ait aūt
illi: Si moyſen ꝛ ꝓphetas nō audiūt:neq; ſiquis
ex mortuis reſurrexerit credent.

GRE.in ho. Poſtq̄ ardenti diuiti de ſe ſpes tolliť:eiuſ
animꝰ ad ꝓpinquos quos reliquerat incurrit. vnde dr̄:
Et ait:Ro.te pa.ut mit.eum in do.pat.mei. AVG.de
que.euan. Laçarū petit mitti quia ſenſit ſe indignū qui te
ſtimoniū perhibeat veritati. Et quia ñ impetrauerat pau
lulū refrigerari:multo minus credit ſe relaxari poſſe ab
inferis ad ꝑdicationē veritatis. CHRY. Uide aūt per
verſitatē:nec ī ipſis penis ꝯtinet veritatē. Si pater ē abra
am:quō dicis: Mitte eū in domū patris mei:ſed non es
oblitꝰ patris tui:quia ille te ꝑdidit. GRE.in ho. Repro
borū aūt mentē pena ſua q̄nq; inutiliť erudit ad charita
tem:ut iam tunc etiā ſuos ſpaliter diligant: qui hic dum
peccata diligerent:nec ſe amabant. vnde ſequiť: Habeo
enim quinq; fra.ut teſte.il.ne ꝛ ipſi veni.in hunc locū tor
mentoꝝ. AM. Serius aūt diues iſte magr̄ eſſe incipit:
cum iā nec diſcendi tempus habeat vel docēdi. GRE.
in hom. Qua in re notandū eſt ardenti diuiti q̄ta ſuppli
cia cumulanť:ad penā nanq; ſuā ei cognitio ſeruatur ꝛ
memoria.cognouit enim laçarū quē deſpexit:ꝛ fratrum
ſuorū meminit:quos reliquit.ut enim peccatores in ſup
plicio amplius puniant:ꝛ eorū vident gloriā quos con
tempſerūt:ꝛ de illorū pena torquent:quos inutiliť ama
uerūt. Petenti aūt diuiti ut laçarus mitteret ab abraā ꝓ
tinus reſpondeť.vnde ſequiť: Et ait illi abraam: Ha.mo.
ꝛ ꝓphe.audi.illos. CHRY.q.d. Non ſint tibi magis
cure fratres tui q̄ deo qui eos creauit:ſtatuitq; eiſ docto
res qui eos cōmonerēt ꝛ ſolicitarēt. Uocat aūt hic moy
ſen ꝛ ꝓphetas ſcripta moſaica ꝛ ꝓphetica. AM. Quo
loco euidētiſſime declarat dñs vetus teſtm̄ eſſe fidei fir
mitatem:retundens ꝑfidiā iudeorū:ꝛ excludens nequici
as hereticorū. GRE.in ho. Sed qui dei verba deſpe
xerat:hoc audire nō poſſe ſuos ſequaces eſtimabat.vn
de ſequiť: At ille dixit: Non pater abraam:ſed ſiquis ex
mortuis ierit ad illos penitentiā agent. CHRY. Quia
enim audiendo ſcripturas cōtemnebat ꝛ fabulas eſſe pu
tabat ex his que paſſus fuerat:ipſe quoq; diiudicabat ꝺ
fratribus. GRE.niſenꝰ. Sed ꝛ aliud quoddā dogma
docemur:q̄ laçari quidem aīa non eſt erga pñtia ſolicita:
nec retorquet ſe ad aliquod relictorū.at diues quaſi quo
dam viſco etiā poſt mortē a vita detineť carnali.nā ſiq̄s
oio carnalis ſm mentē fiat:nec poſtq̄ corpus exuerit:re
moueť a paſſiōib⁹ eius. GRE.in home. Sed mox diui
ti veraci ſnia r̄ndeť. Sequiť enī: Ait aūt illi: Si moyſen ꝛ
ꝓphetas nō audiūt:neq; ſiquis ex mortuis reſurrexerit
credēt ei. Quia q̄ verba legis deſpiciūt:redemptoris pre
cepta qui ex mortuis reſurrexit:quāto ſubtiliora ſunt tā
to hic difficilius iplebunt. CHRY. Nō aūt verum ſit
q̄ qui nō auſcultat ſcripturis:nec mortuis rediuiuis au
ſcultat:oſtenderūt iudei qui nunc quidē volebant occide
re laçarū:nunc v̄o inuadebāt apl̄os:cum tñ a mortuis ñ
nulli reſurrexerint hora crucis. Sed ꝛ illud conſidera q̄
q̄ſq; mortuus ſeruus eſt.quecūq; v̄o dicūt ſcripture:diť
dñs:vnde ꝛ ſi reſurgat mortuus:ꝛ ſi celitus deſcēderit an
gelus:oibus magis ſunt digne fide ſcripture.nam angelo
rum dñs viuorū ꝛ mortuorū eas inſtituit. Si autē ſciret
hoc deus q̄ mortui reſurgentes ꝓdeſſent viuentib⁹ non
hoc omiſiſſet:qui ꝓ vtilitate noſtra ſingula queq; tractat
ſed ꝛ ſi crebro reſurgerent mortui:hoc iterū tempore cō
temneref:ſed ꝛ diabolus facile introduceret puerſa do
gmata. Id quoq; per organa ſua fingens:nō quidem ſu
ſcitans vere defunctos:ſed quibuſdā fallacijs ſpectantiū
fruſtrās intuitū:vel ingemās quoſdam mortem ſimulare
AVG.de curis ꝓ mortuo habendis. Diceret autē ali
quis ſi nulla eſt mortuis cura de viuis:quomodo diues
rogauit abraam ut mitteret laçarū ad quinq; fratres ſu
os? Sed nūq̄d quia hoc diues ille dixit:ideo q̄d fratres
agerent:vel quid paterenť in illo tempore ſciuit?ita illi cu
ra fuit de viuis:q̄uis quid agerent oio neſcirent:ſicut no
bis eſt cura de mortuis:q̄uis quid agant oio neſciamus
Sed rurſus occurrit qō:quō hic abraā eſſe ſciebat moy
ſen ꝛ ꝓphetas.i.libros eoꝝ:vbi etiā nouerat diuitē illū
in delitijs:laçarū v̄o in doloribus vixiſſe: Uerū non cū
hec agerenť in viuis:ſed eis mortuiſ potuit laçaro indicā
te cognoſcere:ne falſum ſit qō ait ꝓpheta: Abraam neſci
uit nos. Pñt ꝛ ab angelis q̄ reb⁹ q̄ agunť hic ꝑſto ſunt au
dire aliquid mortui.poſſunt etiā aliqua que neceſſariū ē
eos noſſe:nō ſolū ꝑterita:verū etiā futura ſpū dei reuelā
te cognoſcere. AVG.de que.euā. Per allegoriā autē
hec ſic accipi pñt:ut in diuite intelligant ſupbi iudeorū
ignorantes dei iuſticiā:ꝛ ſuā volentes ꝯſtituere. Purpu
ra ꝛ byſſus dignitas regni eſt:ꝛ auferet inquit a vobis re
gnū dei.epulatio ſplendida:iactantia legis eſt in qua glo
riabanť.plus ad pompā elatōis abutētes ea:q̄ ad neceſ
ſitatē ſalutis vtentes. Mendicus aūt noīe laçarus qui in
terptať adiutus:ſignificat indigentē:veluti gentilē aliquē
aut publicanū:qui tanto magis adiuuať:q̄to minꝰ de ſu
arū copia facultatum preſumit. GRE.in home. Laça
rus igitur vlceribus plenus gentilē populum figuraliter
exprimit:qui dum ad deū conuerſus peccata ſua confi
teri nō erubuit:huic vulnus in cute fuit. Quid enī ē pec
catorū ꝯfeſſio:niſi quedam vulnerū ruptio. ſed laçarus
vulneratus cupiebat ſaturari de micis que cadebant de
menſa diuitis:ꝛ nemo illi dabat:quia gentilē quenq; ad
cognitionē legis admittere:ſuperbꝰ ille populus deſpici
ebat.ꝛ quia ea verba defluebant de ſcia quaſi mice cade
bant de mēſa. AV.de que.euan. Canes aūt qui vlcera
paupis lingebant:nequiſſimi hoīes ſunt amantes pecca
ta:qui lata lingua etiā laudare nō ceſſant opa mala:que ī
ſe alius gemens ꝛ ꝯfitens deteſtatur. GRE.in home.
Nonnūq̄ etiā ſolent in ſacro eloquio per canes ꝑdica
tores intelligi:ſm illud:Lingua canū tuorū ex inimicis
ab ipſo. Canum etenim lingua vulnus dum lingit curat:
quia doctores ſancti dum in confeſſione peccati noſtri
nos inſtruunt:quaſi vulnus mentis per linguam tangūt
Diues autem ſepultus eſt in inferno:in ſinū vero abrae
laçarus ab angelis ductꝰ eſt.i.in ſecretā requiem. de qua

veritas dicit: Multi venient ab oriente ⁊ occidente: ⁊ re
cumbent cum abraam ⁊ iacob in regno celorū: filij autē
regni eijcientur in tenebras exteriores. De longinquo āt
ad videndū laçarū oculos diues leuat: q2 dum per dam
natiōis ſue ſupplicia infideles in imo ſunt: fideleſ quoſq3
ante diem extremi iudicij ſuper ſe in requie attendūt: quo
rum poſt gaudia contemplari nullatenus poſſunt. Lon
ge vero eſt qd conſpiciunt: q2 illuc per meritū non attin
gunt: In lingua aūt amplius ardere oſtendit: q2 infidelis
ppls verba legis in ore tenuit: que opere ſeruare contem
pſit. ibi ergo amplius ardebit: vbi ſe amplius oñdit ſcire
quod facere noluit. Abraam aūt filiū eum vocat: quē ta
men a tormēto nō liberat: qm̄ huius infidelis populi pa
tres: quia multos a ſua fide deuiaſſe conſiderant: eoſ nul
la compaſſiōe a tormētis eripiunt: quos tamen p carnē
filios recognoſcūt. AVG. de que. euan. Quinq3 autē
fratres quos habere dicit in domo patris ſui: iudeos ſi
gnificauit: qui appellati ſunt qnq3: quia ſub lege detinebā
tur que p moyſen data eſt: qui quinq3 libroſ conſcripſit.
CHRY. Uel habuit qnq3 fratres. i. qnq3 ſenſus qb9
ante ſeruierat: ⁊ ideo laçarū amare non poterat: quia illi
fratres nō amant paupertatē. Illi te frēs in hec tormenta
miſerunt: ſaluari nō poſſunt niſi moriant: alioqn neceſſe
eſt ut fratres habitēt cum fratre ſuo. Sed quid queris ut
mittam laçarū: habent moyſen ⁊ pphetas. Moyſes laça
rus paup fuit: maiores diuitias eſſe arbitrat9 pauperta
tē chriſti q̄ diuitias pharaonis. Hieremias in lacū miſ
ſus pane tribulatōis veſcebat: ⁊ omnes pphete iſtos fra
tres docent: ſed iſti fratres ſaluari nō poſſunt niſi aliquiſ
ab inferis reſurrexerit. Iſti enim fratres anteq̄ chriſt9 re
ſurgeret: me ducebant in mortē. ille mortu9 eſt: ſed iſti fra
tres reſurrexerūt. nunc oculus me9 chriſtū videt: auriſ eū
audit: tactus amplectitur. Ex hoc aūt q dixiḿus: locum
determinam9 martioni ⁊ manicheo qui deſtruunt vetus
teſtamentū. Uide ergo quid dicat abraam: ſi moyſen ⁊ p
phetas nō audiūt. q. d. Bene facis eum qui reſurrecturuſ
eſt expectando: ſed in illis chriſtus loquit: ſi illos audieſ
⁊ illum auditurus es. GRE. in home. Iudaicus autē
populus quia moyſi verba ſpiritalit intelligere cōtēpſit:
ad eum de quo moyſes locut9 fuerat non puenit. AM.
Uel aliter: Laçarus eſt paup in ſeculo: ſ3 deo diues. neq3
enim omnis ſancta paupertas aut diuitie crimmoſe: ſed
ſicut luxuria infamat diuitias: ita pauptatē cōmendat ſā
ctitas. Siue apoſtolicus aliquis paup in verbo: locupleſ
in fide: qui verā teneat fidem: verborū infulas nō requi
rit. Cui ſimilem illum puto: qui ceſus ſepius a iudeis: vl
cera ſui corpis lambenda quibuſdā velut canib9 offere
bat. Beati canes in quos vlcerū taliū diſtillat humor: ut
impleat cor: quo cuſtodire domū: ſeruare gregē: cauere
aſſueſcant lupos. ⁊ quia panis verbū eſt: fides aūt verbi
eſt. mice velut quedā dogmata fidei ſunt myſteria. ſ. ſcri
pturarū. Arriani aūt qui ſocietatē potentie regalis affe
ctant: ut impugnent eccleſie veritatē nonne tibi videnſ in
quadam purpura ⁊ byſſo iacere: qui cum p veris fuca
ta defundant: diuitib9 abundant ſermonib9. Diues here
ſis euangelia multa cōpoſuit: ⁊ pauper fides hoc ſolum
euāgeliū tenuit quod accepit. Diues philoſophia plures
ſibi deos fecit: pauper eccleſia vnū deū nouit: nonne ille
videnſ egene diuitie: ⁊ redundare pauptas. AVG. de
que. euan. Aliter etiā intelligi pōt illa narratio: ut laçarū
dominū ſignificare accipiam9 iacentē ad ianuam illi9 di
uitis: quia ſe ad aures ſuperbiſſimas iudeorū: incarnati
onis humilitate deiecit: cupiēs ſaturari de micis que ca
debant de menſa diuitis. i. querēs ab eis vel mima ope
ra iuſticie que ſue menſe. i. ſue poteſtati p ſuperbiā non
vſurparent: que opera q̄uis mima ⁊ ſine diſciplina per
ſeuerantie vite bone: ſaltem interdum vel caſu facerent:
ſicut mice de menſa cadere ſolent. Ulcera paſſiones ſunt
dñi. Canes qui ea lingebāt: gentes ſunt quos immundos

iudei dicebant: ⁊ tamen paſſiones domini in ſacramētis
corporis ⁊ ſanguis eius p totum iam orbē ſuauitate de
uotiſſima lambūt. Sin9 abrae intelligit ſecretū pris quo
poſt paſſionē reſurgens aſſumptus eſt dñs: quo eū por
tatū ab angelis: ideo dcm̄ puto: quia ipſam receptionem
qua in ſecretū patris acceſſit: angeli āñūciauerūt diſcipu
lis. Cetera ſ3 ſupiorē expoſitionē accipi poſſunt: quia ſe
cretū pris bn̄ itelligit: vbi etiam ante reſurrectionē iuſto
rum anime viuunt cum deo. CA. XVII.

ET ait ad diſcipulos ſuos: Impoſſibile ē
ut non veniant ſcandala. Ue autem illi p
quem veniunt. Utilius eſt illi ſi lapis mo
laris imponatur circa collum eius: ⁊ pijciatur in
mare: q̄3 ut ſcandalizet vnū de puſillis iſtis.

THE. Quia phariſei exiſtentes auari cōuiciabantur
chriſto de paupertate predicanti: induxit parabolā diui
tis ⁊ laçari. Deinde cum diſcipulis confert de phariſeis
indicans eos ſciſmaticos ⁊ diuine vie impeditores eſſe.
vnde dr̄: Et ad diſcipulos ſuos ait: Impoſſibile eſt ut nō
veniant ſcandala. i. impedimenta bone ⁊ deo placite cō
uerſatiōis. CHRY. Sunt aūt duplicia ſcādala: quorū
hec quidē diuine glorie refragant: hec vero pdeunt ſolū
ad irrogandū fratribus ipedimentū. nam excogitatiōes
hereſum ⁊ quicunq3 ꝯtra veritatē fit ſermo: diuine glorie
refragant. Non tamen ad pſens memorari vident huiuſ
modi ſcandala: ſed magis ea que contingūt inter amicoſ
⁊ fratres: ſicut iurgia: detractiōes: ⁊ huiuſmodi. vnde po
ſtea ſubdit: Si peccauerit in te frater tuus. THE. Uel
dicit q neceſſe eſt emergere multa pdicatiōis ⁊ veritatis
obſtacula: ſicut phariſei impediebāt chriſti pdicationē.
Querūt aūt aliqui: Si neceſſe eſt ut veniāt ſcandala: cur
dñs arguit ſcādalorū auctorē: Sequit enī: Ue aūt illi per
quē veniūt. Quicqd enī parit neceſſitas veniale eſt. Sed
attēde q neceſſitas iſta ex libero arbitrio ſortit originē
videnſ enī dñs qualiter hoieſ innitunt malo: nec pponūt
aliquid boni: dixit q q̄tū eſt ex ꝯſequētia eorū que videt
neceſſe eſt ꝯtingere ſcādala: ſicut ſi medic9 vidēs quēpiā
mala dieta vtentē dicat: neceſſe eſt hūc egrotare. ⁊ idō idu
centi ſcādala ve dicit: ⁊ penā ei cominat dicēs: Utilius ē
illi ſi lapis molaris iponat circa collū eius: ⁊ pijciatur i
mare: q̄ ut ſcādalizet vnū de puſill iſtis. BED. Scdm
morē puincie paleſtine loquit: cum maiorū criminū apd
veteres iudeos fuerit pena: ut in pfundū ligato ſaxo de
mergerent. ⁊ reuera vtiliuſ eſt innoxiū pena q̄uis atrociſ
ſima tpali vitā finire corporeā: q̄ fratri nocentē mortem
aīe mereri perpetuā. Recte aūt qui ſcandalizari pōt puſil
lus appellatur. qui enī magn9 eſt: qd cūq3 viderit: qd cūq3
paſſus fuerit: nō declinat a fide. Inquantū ergo ſine pec
cato poſſum9 euitare primorū ſcandalū debem9. Si aūt
de veritate ſcandalū ſumit: vtilius pmittit ſcandalum q̄
veritas relinquat. CHRY. Per ſcandalizantis autem
penam hrauiū ſaluantis addiſce. niſi enī vnius aīe ſal9 eēt
ſibi nimiū cure: nō cōminaret ſcādalizantib9 tantā penā.

Attendite vobis. Si peccauerit in te frater tu
us: increpa illum: ⁊ ſi penitentiam egerit: dimitte
illi. Et ſi ſepties in die peccauerit in te: ⁊ ſepties in
die conuerſus fuerit ad te dicens: Penitet me: di
mitte illi.

AM. Poſt diuitē q̄ cruciat in penis: ſubiacet pcepti
venie largiende his qui ſe ab errore ꝯuertunt: ne que de
ſperatio nō reuocet a culpa. vnde dr̄: Attendite vobis.
THE. q. d. Neceſſe eſt ſcādala ꝯtingere: nō tn̄ neceſſa
riū eſt vos perire ſi peccaueritis: ſicut nō eſt neceſſe oues
perire lupo veniēte: ſi vigilet paſtor. Et qm̄ multe ſūt ſcā
dalizantiū differētie: quidā enī ſunt inſanabiles: quidam
ſanabiles. Et ideo ſubiungit: Si peccauerit in te frater